

der jo kun det, at regeringen giver tilsagn om at ville være med til en mere dybtgående debat. Det øvrige har vi jo kunnet se i lovkatologet.

Så vil jeg godt spørge hr. Ole Vagn Christensen: Ligger der noget specielt i, at det kun er den socialdemokratiske ordfører, der fremsætter det her forslag til vedtagelse? Jeg går ud fra, at det er regeringspartierne, eller er det ikke tilfældet? Det vil jeg godt have et svar på.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har været i den heldige situation, at jeg i modsætning til nogle af de andre forslag til vedtagelse, som jeg har været med til at diskutere, har diskuteret det her med den radikale ordfører, og vi er enige.

Henning Grove (KF):

Jeg føler også trang til at sige til ministeren, at jeg kan gå med til den første pind, om at sikre, at importerede fødevarer lever op til de samme krav om fødevarer kvalitet, som vi har i Danmark.

Jeg ved godt, at ministeren ikke lige kan tage ned og sige til de andre: Nu gør vi sådan og sådan. Det er jo en forhandlingssag. Til gengæld ved jeg, at ministeren er meget erfaren i EU-sager og måske kender nogle genveje til at få tingene igennem, og det er vel det, der lægges op til. Det var jo en de ting, man kunne tage frem i redegørelsen og sige, at man for fremtiden mere og mere vil prøve at arbejde dér. Ministerens erfaring på det område tror jeg da kan komme os til gode.

Nu er jeg godt nok lidt nervøs ved at sige det næste, for det er til hr. Keld Albrechtsen, og hr. Keld Albrechtsen tror jo næsten, at der følger bopælspligt med, når vi taler om landbrug her fra talerstolen, men jeg prøver alligevel, og det er om den sidste pind, som overhovedet ikke er en blankcheck: Hvis man ikke lægger mange restriktioner på landbruget, så skal det ikke have én krone, og lægger man mange på, så skal man bare kompensere, indtil tingene er i orden i EU. Det er intet som helst andet. Det skal bare sikre konkurrenceevnen, sådan at landbruget ikke stilles skævt i konkurrencen, og det er vel til gavn for os alle sammen og til gavn for landbruget og producenterne.

Det af hr. Ole Vagn Christensen fremsatte forslag til vedtagelse siger jo ingenting. Det er jo så klart et afværgeforslag, for at vi ikke skal stemme om det, der er fremsat af hr. Ole M.

Nielsen. Jeg synes da, at det er fint, at der kommer – det vidste vi jo – en fødevarerhvervs politisk redegørelse. Så kan vi jo altid bestemme, om vi skal have en debat eller ej, det behøver man ikke love. Hvis vi vil have en debat, så stiller vi bare en forespørgsel. Så det er jo pænt intetsigende, og derfor synes vi, at regeringspartierne skal have forslaget til vedtagelse i fred og ro, så vi vil undlade at stemme.

Jørn Jespersen (SF):

Da debatten i dag jo i høj grad er en opvarmning til en kommende debat om regeringens redegørelse, er der nogle ting, som jeg ikke nåede i første runde, jeg gerne lige vil have nævnt.

For det første hæftede jeg mig ved, at ministeren snakkede om en holdbar landbrugs- og fødevarerpolitik. Jeg kan godt se, at man på den måde bringer sig i overensstemmelse med den sprogbrug, som regeringen har anvendt på det seneste, men jeg synes alligevel, at det er interessant, at begrebet bæredygtig i stigende omfang tilsyneladende bliver erstattet med begrebet holdbar. Her vil jeg da godt ved lejlighed have en forklaring fra regeringen på, om der ligger noget indholdsmæssigt her, eller om det bare er sådan noget rent sprogligt.

Man kan sige, at begrebet bæredygtighed jo også er meget bredt og kan fortolkes på forskellig måde, men der er dog efterhånden opnået sådan en rimelig fælles og også international forståelse af, hvad det betyder, hvorimod begrebet holdbar indtil videre blæser meget i vinden. Så jeg synes nok, at det kunne være interessant at få en melding fra regeringen om, hvad den ændring i sprogbrugen indebærer, når det kommer til stykket.

Så er der spørgsmålet om økologi. Dér vil jeg opfordre til, at den nye minister tænker meget grundigt over, hvordan strategien er på lidt længere sigt. Efter min opfattelse er der nogle hængepartier fra regeringens side i henhold til Aktionsplan II, som man på lange stræk har tilkendegivet velvilje over for, men hvor der stadig væk er en række punkter, hvor man ikke har taget stilling eller ikke umiddelbart vil gå i gang med at realisere planen, på trods af at der er en meget bred opbakning bag den.

Det tredje punkt er forskningsindsatsen. Jeg er meget med på at øge og kvalificere forskningsindsatsen, men det er mit indtryk, at den hidtidige forskning inden for landbrugs- og fødevarerpolitikken i meget høj grad har støttet en meget traditionel, gammeldags produktion og